

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 31 januari 2024
(OR. en)

6014/24

CLIMA 45
ENV 112
ENER 45
TRANS 34
IND 53
COMPET 107
MI 105
ECOFIN 107
DELECT 14

BEGELEIDENDE NOTA

---

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	30 januari 2024
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	C(2024) 441 final
Betreft:	GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE van 30.1.2024 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 wat betreft een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten

---

Hierbij gaat voor de delegaties document C(2024) 441 final.

Bijlage: C(2024) 441 final

Brussel, 30.1.2024
C(2024) 441 final

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 30.1.2024

tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 wat betreft een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten

(Voor de EER relevante tekst)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Het emissiehandelssysteem van de EU (EU-ETS), voorheen ook wel EU-regeling voor de emissiehandel genoemd, is de hoeksteen van het klimaatbeleid van de Europese Unie en het belangrijkste instrument om de doelstelling van de EU om de uitstoot van broeikasgassen op kosteneffectieve wijze te verminderen, te verwezenlijken. Krachtens het EU-ETS kunnen aan installaties die worden gebruikt in industriële sectoren kosteloos emissierechten worden toegewezen om mogelijke CO₂-weglekrisico's te verminderen. CO₂- of koolstoflekage heeft betrekking op de mogelijke toename van de wereldwijde broeikasgasemissies als bedrijven, vanwege de kosten in verband met het klimaatbeleid, hun productie zouden verplaatsen naar andere landen waar de industrie niet aan vergelijkbare koolstofbeperkingen is onderworpen, met de bijbehorende negatieve gevolgen voor de economische groei en de werkgelegenheid.

In Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad ("Europese klimaatwet")¹ is de doelstelling vastgelegd om de netto-emissies tegen 2030 met ten minste 55 % te verminderen ten opzichte van 1990. Om het EU-ETS te herzien en de ambitie van het klimaatdoelstellingsplan voor 2030 en de "Fit for 55"-agenda uit te voeren, is daarom Richtlijn 2003/87/EG² gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2023/959 van het Europees Parlement en de Raad³.

Als gevolg van de herziening van de EU-ETS-richtlijn in 2023 moeten ook de regels voor de kosteloze toewijzing van emissierechten worden geactualiseerd.

In de EU-ETS-richtlijn is bepaald dat de Commissie wordt gemachtigd een gedelegeerde handeling vast te stellen met betrekking tot de voor de gehele Unie geldende en volledig geharmoniseerde regels voor de kosteloze toewijzing van emissierechten. Deze mogelijkheid zal worden benut voor het bijwerken van de huidige regels voor kosteloze toewijzing.

2. RAADPLEGING VOORAFGAAND AAN DE AANNEMING VAN DE HANDELING

De Commissie heeft in april, mei, juni, juli, september, november en december 2023 de leden van de deskundigengroep van de Commissie inzake klimaatverandering geraadpleegd over de regels voor kosteloze toewijzing in het voorgestelde ontwerp van gedelegeerde verordening tot wijziging van Verordening (EU) 2019/331. De deskundigengroep inzake klimaatverandering bestaat uit lidstaten, brancheverenigingen en andere belanghebbenden, waaronder vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld. Vóór elke vergadering werden de leden van de deskundigengroep inzake klimaatverandering conceptnota's toegezonden met de voorgestelde wijzigingen en/of ontwerpen van de voorgestelde

---

¹ Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2021 tot vaststelling van een kader voor de verwezenlijking van klimaatneutraliteit, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 401/2009 en Verordening (EU) 2018/1999 ("Europese klimaatwet") (PB L 243 van 9.7.2021, blz. 1).

² Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32).

³ Richtlijn (EU) 2023/959 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en Besluit (EU) 2015/1814 betreffende de instelling en de werking van een marktstabiliteitsreserve voor de EU-regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 134).

wijzigingen van de rechtshandeling. Er werden geactualiseerde versies van de conceptnota verstrekt. Van de leden van de deskundigengroep inzake klimaatverandering zijn in de verschillende fasen van het proces bijdragen en opmerkingen ontvangen over de conceptnota's en de voorgestelde wijzigingen van de rechtshandeling.

De leden van de deskundigengroep inzake klimaatverandering hebben hun algemene steun uitgesproken voor wijzigingen van de regels voor kosteloze toewijzing en hebben een groot aantal algemene en technische opmerkingen over alle specifieke aspecten van de handeling gemaakt. Hun opmerkingen zijn naar behoren geanalyseerd en waar mogelijk en passend in de handeling verwerkt.

Zoals bepaald in het aan het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven⁴ gehechte Gezamenlijk akkoord over gedelegeerde handelingen, werden de documenten betreffende de bijeenkomsten tegelijkertijd aan het Europees Parlement en de Raad toegezonden.

Het ontwerp van een gedelegeerde verordening is op het portaal voor betere regelgeving gepubliceerd en was vier weken lang, van 5 december 2023 tot en met 2 januari 2024, beschikbaar voor feedback. Er werden 123 bijdragen ontvangen, 53 van bedrijfsverenigingen en 43 van bedrijven/ondernemingen. De feedback met betrekking tot het onderwerp van de raadpleging bevatte dezelfde argumenten of gegevens die al in de uitgebreide besprekingen binnen de deskundigengroep inzake klimaatverandering naar voren zijn gebracht; de Commissie heeft de tekst van de gedelegeerde verordening daarom ongewijzigd gelaten.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Deze wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 weerspiegelt de relevante wijzigingen van Richtlijn 2003/87/EG die bij Richtlijn (EU) 2023/959 zijn ingevoerd voor de regels inzake de kosteloze toewijzing van emissierechten. De belangrijkste juridische elementen van de herziening zijn:

Bij Richtlijn (EU) 2023/959 wordt conditionaliteit in de aanpak van kosteloze toewijzing geïntroduceerd. Verder kan onder voorwaarden aanvullende kosteloze toewijzing voor stadsverwarming worden toegekend. De regels voor kosteloze toewijzing moeten worden aangepast om deze nieuwe elementen erin op te nemen.

Bij Richtlijn (EU) 2023/959 wordt ook bepaald dat er geen kosteloze toewijzing mag worden gegeven voor de productie van producten die vallen onder het bij Verordening (EU) 2023/956⁵ vastgestelde koolstofgrenscorrectiemechanisme (CBAM), waarbij de kosteloze toewijzing tijdens een overgangperiode geleidelijk moet worden afgeschaft. Deze vermindering van de kosteloze toewijzing moet in de regels voor kosteloze toewijzing tot uiting komen.

Om de productie van installaties die broeikasgasemissies gedeeltelijk verminderen of volledig elimineren, te stimuleren, is bij Richtlijn (EU) 2023/959 de beschrijving van sommige categorieën activiteiten in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG gewijzigd. Daarom moet de definitie van sommige productbenchmarkdefinities worden gewijzigd om emissiereducties verder te stimuleren en een gelijk speelveld voor conventionele en nieuwe technologieën te waarborgen. Dit vereist ook de aanpassing van andere elementen van de regels voor kosteloze toewijzing, zoals de uitwisselbaarheid van brandstof en elektriciteit en de toewijzing voor procesemissies die niet onder productbenchmarks vallen.

---

⁴ Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie van 13 april 2016 over beter wetgeven (PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1).

⁵ De CBAM-verordening.

Bovendien bleek uit de aanzienlijke ervaring die is opgedaan sinds de laatste herziening van de regels inzake de kosteloze toewijzing van emissierechten dat de regels verder kunnen worden verbeterd en vereenvoudigd. Dat omvat regels voor kleine subinstallaties, fusies en opsplitsingen van installaties en de behandeling van warmteterugwinning.

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 30.1.2024

tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 wat betreft een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad⁶, en met name artikel 10 bis, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2003/87/EG is herzien en gewijzigd bij Richtlijn (EU) 2023/959 van het Europees Parlement en de Raad⁷ om deze in overeenstemming te brengen met Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad⁸ waarbij een doelstelling van ten minste 55 % netto-emissiereducties tegen 2030 ten opzichte van 1990 is vastgesteld. De herziening van Richtlijn 2003/87/EG heeft ook betrekking op de kosteloze toewijzing van emissierechten en vereist dat Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 van de Commissie⁹ wordt gewijzigd.
- (2) Bij Richtlijn (EU) 2023/959 worden verplichtingen ingevoerd voor de monitoring en rapportage van emissies van exploitanten van installaties voor de verbranding van stedelijk afval. Aangezien die installaties geen emissierechten hoeven in te leveren overeenkomstig artikel 12 van die richtlijn, is het passend om voor kosteloze toewijzing geen rekening te houden met warmte die door die installaties aan andere installaties wordt geleverd als vallend onder het emissiehandelssysteem van de EU (EU-ETS).

---

⁶ PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32.

⁷ Richtlijn (EU) 2023/959 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en Besluit (EU) 2015/1814 betreffende de instelling en de werking van een marktstabiliteitsreserve voor de EU-regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 134).

⁸ Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2021 tot vaststelling van een kader voor de verwezenlijking van klimaatneutraliteit, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 401/2009 en Verordening (EU) 2018/1999 (“Europese klimaatwet”) (PB L 243 van 9.7.2021, blz. 1).

⁹ Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 van de Commissie van 19 december 2018 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 59 van 27.2.2019, blz. 8).

- (3) Om de elektrificatie van industriële processen te stimuleren als een belangrijke technologie om de emissies van dergelijke processen aanzienlijk te verminderen en om te zorgen voor een gelijke behandeling van processen die onder productbenchmarks en de warmte- en brandstofbenchmarks vallen, moet meetbare en niet-meetbare warmte uit elektriciteit in beginsel in aanmerking komen voor kosteloze toewijzing in het kader van de warmte- en brandstofbenchmarks.
- (4) In zaak C-271/20¹⁰ heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat chemische energie die in de grondstof is opgeslagen en tijdens het verbrandingsproces als warmte wordt afgegeven, voor de kosteloze toewijzing als brandstof moet worden behandeld. Aangezien dergelijke verbrandingsprocessen andere emissies dan broeikasgassen afgeven, is het passend om de tijdens dergelijke verbrandingsprocessen vrijkomende warmte uitdrukkelijk uit te sluiten van kosteloze toewijzing in het kader van de brandstofbenchmark om de milieu-integriteit te waarborgen, met name met het oog op de uitstoot van zwaveloxiden tijdens dergelijke verbrandingsprocessen. Daarom moet het gebruik van de brandstofbenchmark worden beperkt tot verbrandingsprocessen waarbij het hoofddoel de opwekking van niet-meetbare warmte is.
- (5) Artikel 10 bis van Richtlijn 2003/87/EG voorziet in een mandaat voor de Commissie om de uitvoering van de nieuwe conditionaliteit inzake energie-efficiëntiemaatregelen te integreren in de bestaande vijfjarige cyclus voor installaties die een aanvraag voor kosteloze toewijzing indienen, zoals vastgesteld bij deze verordening, teneinde te zorgen voor harmonisatie met bestaande procedures en onnodige administratieve lasten te vermijden.
- (6) De bevoegde autoriteit moet het monitoringmethodiekplan goedkeuren om te zorgen voor consistentie met de monitoringvoorschriften. Vanwege tijdsgebrek was goedkeuring door de bevoegde autoriteit niet vereist voor de indiening van verslagen met referentiegegevens in 2019, het jaar waarin de monitoringmethodiekplannen werden ingevoerd bij Verordening (EU) 2019/331. Deze vrijstelling is niet langer nodig en mag niet langer van toepassing zijn.
- (7) In Richtlijn 2003/87/EG is bepaald dat er geen kosteloze toewijzing mag worden gegeven voor de productie van producten die vallen onder het bij Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad¹¹ vastgestelde koolstofgrenscorrectiemechanisme (CBAM), waarbij de kosteloze toewijzing tijdens een overgangperiode geleidelijk moet worden afgeschaft. Met het oog op een geharmoniseerde uitvoering van deze bepaling moeten marktdeelnemers informatie en bewijsmateriaal verstrekken over de geproduceerde goederen, met name op basis van de codes van de gecombineerde nomenclatuur (GN-codes) die zijn vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad¹².
- (8) Om de procedures te vereenvoudigen, met name met betrekking tot de jaarlijkse rapportage over het activiteitsniveau en latere aanpassingen van de kosteloze toewijzing overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1842 van de

---

¹⁰ Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 25 november 2021, zaak C-271/20, Aurubis AG/Bundesrepublik Deutschland, ECLI:EU:C:2021:959.

¹¹ Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot instelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 52).

¹² Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 256 van 7.9.1987, blz. 1).

Commissie¹³, moeten gegevens voor alle subinstallaties, met inbegrip van kleine subinstallaties, worden gerapporteerd als basis voor latere aanpassingen van de kosteloze toewijzing.

- (9) Om de elektrificatie van industriële processen te stimuleren om de emissies van dergelijke processen aanzienlijk te verminderen, moeten de regels voor de uitwisselbaarheid van brandstof en elektriciteit worden geschrapt. Bijgevolg moeten sterk of volledig geëlektrificeerde processen die onder het EU-ETS vallen, op dezelfde wijze gratis toewijzingen kunnen ontvangen als processen met hoge directe emissies. Daarom moet de hoeveelheid kosteloze toewijzing losstaan van het aandeel directe en indirecte emissies voor installaties die onder dezelfde benchmark vallen. Hoewel de kosteloze toewijzing voor die processen ook indirecte emissies zal omvatten, betekent dit niet noodzakelijkerwijs dat het overeenkomstig artikel 10 bis, lid 6, van Richtlijn 2003/87/EG vastgestelde risico van koolstoflekage voor die processen volledig is ondervangen. De indirecte kosten die aan elektriciteitsverbruikers worden doorberekend, kunnen variëren afhankelijk van de elektriciteitsmix in een bepaald geografisch gebied. Een kosteloze toewijzing voor indirecte emissies van geëlektrificeerde processen mag niet vooruitlopen op de mogelijkheid om compensatie te ontvangen voor indirecte kosten overeenkomstig artikel 10 bis, lid 6, van Richtlijn 2003/87/EG. Financiële maatregelen ter compensatie van indirecte kosten die in de elektriciteitsprijzen worden doorberekend, mogen dan weer niet dezelfde indirecte kosten compenseren die door kosteloze toewijzing worden gedekt. Met het oog op de vaststelling van elektriciteitsbenchmarks is het passend gegevens te verzamelen over het elektriciteitsverbruik voor relevante productbenchmarks.
- (10) Om de terugwinning van warmte uit brandstofbenchmark-subinstallaties en procesemissies-subinstallaties verder te stimuleren, moet dergelijke warmte in aanmerking komen voor kosteloze toewijzing naast de toewijzing op basis van brandstofverbruik en procesemissies. Het risico van dubbeltelling moet worden beperkt door de actualisering van de waarde van de brandstofbenchmark en van de multiplicator die wordt toegepast op procesemissies overeenkomstig artikel 16, lid 2, punt e), van Verordening (EU) 2019/331.
- (11) Om de administratieve lasten voor exploitanten tot een minimum te beperken, moet de informatie over de plannen voor klimaatneutraliteit worden geïntegreerd in de bestaande nationale uitvoeringsmaatregelen die als basis dienen voor de berekening van de kosteloze toewijzing.
- (12) Om de beste presteerders en innovatie te belonen, worden in Richtlijn 2003/87/EG installaties waarvan de broeikasgasemissieniveaus onder het gemiddelde van de 10 % meest efficiënte installaties volgens een bepaalde benchmark liggen, vrijgesteld van de toepassing van de transsectorale correctiefactor. Aangezien benchmarks op subinstallatieniveau worden vastgesteld, is het passend de vrijstelling in werking te stellen indien de broeikasgasemissieniveaus van ten minste één subinstallatie aan de drempel voldoen, mits deze subinstallatie aanzienlijk bijdraagt tot de totale kosteloze toewijzing voor de installatie.

---

¹³ Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1842 van de Commissie van 31 oktober 2019 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de verdere regelingen voor de aanpassingen van de kosteloze toewijzing van emissierechten als gevolg van veranderingen in het activiteitsniveau betreft (PB L 282 van 4.11.2019, blz. 20).

- (13) Om de geharmoniseerde uitvoering van toewijzingsaanpassingen en beëindiging van de activiteiten te vergemakkelijken, moeten overtollige emissierechten die niet naar behoren door een exploitant worden teruggegeven, in mindering worden gebracht op de kosteloze toewijzing aan de betrokken exploitant.
- (14) Om ervoor te zorgen dat exploitanten eventuele afwijkingen of fouten in verslagen met referentiegegevens die van invloed zijn op de bepaling van de historische activiteitsniveaus corrigeren, moeten de bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat die fouten of afwijkingen worden gecorrigeerd en niet alleen om correcties verzoeken.
- (15) Om ervoor te zorgen dat de historische activiteitsniveaus zoveel mogelijk representatief zijn voor de industriële cycli en om de gevolgen van bijzondere omstandigheden, zoals economische crises, te beperken, moeten die niveaus worden berekend aan de hand van de mediaan van de activiteitsniveaus tijdens de referentieperiode.
- (16) Om een geharmoniseerde en correcte toepassing van de regels voor kosteloze toewijzing te waarborgen, is het passend de bepaling van historische activiteitsniveaus te verduidelijken in gevallen waarin een subinstallatie pas tijdens de referentieperiode met normale werking is begonnen. In dit verband moeten de historische activiteitsniveaus gebaseerd worden op activiteiten van volledige kalenderjaren.
- (17) De kosteloze toewijzing voor procesemissies die niet onder productbenchmarks vallen, wordt gebaseerd op de grandfathering van historische emissies. Sinds 2013 bedraagt de kosteloze toewijzing 97 % van de historische emissies. Om de vermindering van dergelijke procesemissies te stimuleren en te zorgen voor een betere afstemming op de kosteloze toewijzing voor procesemissies die onder productbenchmarks vallen, moet het niveau van de kosteloze toewijzing voor procesemissies die niet onder productbenchmarks vallen, worden verlaagd tot 91 %, wat overeenkomt met een jaarlijkse vermindering van 0,3 % als het minimale actualiseringspercentage dat overeenkomstig artikel 10 bis, lid 2, van Richtlijn 2003/87/EG op productbenchmarks wordt toegepast. De verlaagde vermenigvuldigingsfactor moet met ingang van 1 januari 2028 van toepassing zijn om de toewijzing beter af te stemmen op het tijdschema voor de uitrol van oplossingen om procesemissies te verminderen, zoals koolstofafvang en -opslag.
- (18) Om te zorgen voor de geleidelijke uitfasering van de kosteloze toewijzing voor goederen die onder Verordening (EU) 2023/956 vallen, moet de desbetreffende CBAM-factor van artikel 10 bis, lid 1 bis, tweede alinea, van Richtlijn 2003/87/EG worden toegepast op de voorlopige kosteloze toewijzing voor de betrokken subinstallatie. Potentiële toekomstige wijzigingen van het toepassingsgebied van het CBAM en van de desbetreffende CBAM-factor die in Verordening (EU) 2023/956 zijn ingevoerd, moeten tot uiting komen in de overeenkomstige geleidelijke afschaffing van de kosteloze toewijzing.
- (19) Bij Richtlijn (EU) 2023/959 worden met ingang van 1 januari 2026 het concept van elektriciteitsopwekkers en hun specifieke behandeling in termen van kosteloze toewijzing uit het EU-ETS geschrapt. Daarom moeten de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) 2019/331 dienovereenkomstig worden geschrapt.
- (20) Om het gelijke speelveld tussen gevestigde installaties en nieuwkomers te handhaven, moet rekening worden gehouden met wijzigingen in de respectieve regels voor nieuwkomers wat betreft historische activiteitsniveaus en kosteloze toewijzing van emissierechten.

- (21) Om verdere stimulansen te bieden om de uitstoot van broeikasgasemissies te verminderen, is in artikel 10 bis, derde alinea, van Richtlijn 2003/87/EG een bepaling opgenomen over de conditionaliteit voor kosteloze toewijzing voor de uitvoering van maatregelen ter verbetering van de energie-efficiëntie, die moet worden aangevuld. Aanbevelingen in energie-auditverslagen of gecertificeerde energiebeheersystemen, zoals bedoeld in artikel 10 bis, lid 1, derde alinea, van die richtlijn, die op bedrijfsniveau worden opgesteld, moeten vertaald worden naar installatieniveau. Met het oog op de rechtszekerheid mag de bevoegde autoriteit die aanbevelingen alleen als uitgevoerd beschouwen wanneer de uitvoering is voltooid en de verificateur de voltooiing heeft bevestigd. Om de stimulans van de invoering van de conditionaliteit te waarborgen, moet een installatie de mogelijkheid krijgen om de vermindering op de kosteloze toewijzing terug te vorderen nadat zij de aanbevolen maatregelen als onderdeel van de jaarlijkse rapportage over het activiteitsniveau heeft uitgevoerd en nadat die uitvoering van de aanbevolen maatregelen is geverifieerd. Er moet een jaarlijkse cyclus voor de evaluatie van de conditionaliteit van niet-conforme installaties worden vastgesteld, die volgt op de rapportage over de jaarlijkse activiteitsniveaus. Exploitanten van installaties die niet aan de voorschriften voldoen en die te maken krijgen met de vermindering van de kosteloze toewijzing met 20 %, moeten aan de bevoegde autoriteit geverifieerde bewijzen verstrekken van de uitvoering van alle aanbevolen maatregelen om ervoor te zorgen dat de door de conditionaliteit verminderde kosteloze toewijzing wordt teruggevorderd.
- (22) Als gevolg van de invoering van nieuwe regels over de conditionaliteit voor kosteloze toewijzing voor klimaatneutraliteitsplannen overeenkomstig artikel 10 bis, lid 1, en artikel 10 ter, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG, moeten de procedurele stappen met betrekking tot de conditionaliteit worden aangevuld. Overeenkomstig artikel 10 bis, lid 1, vijfde alinea, van die richtlijn moeten de exploitanten uiterlijk op 1 mei 2024 klimaatneutraliteitsplannen hebben opgesteld. Om de conditionaliteit in overeenstemming te brengen met de bestaande aanvraagprocedure voor kosteloze toewijzing, moeten de plannen voor klimaatneutraliteit uiterlijk op 30 mei 2024 worden ingediend, of, in voorkomend geval, afhankelijk van de door de lidstaten vastgestelde alternatieve termijn voor de indiening van dergelijke aanvragen. Overeenkomstig artikel 10 bis, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG zijn de installaties waarop deze conditionaliteit van toepassing is, installaties waarvan de broeikasgasemissieniveaus hoger zijn dan het tachtigste percentiel van de emissieniveaus voor de relevante productbenchmarks in de jaren 2016 en 2017. Daartoe moet de berekening voor de vaststelling van de herziene benchmarkwaarden overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2021/447¹⁴ van de Commissie worden gebruikt. Die vaststelling is gebaseerd op geverifieerde informatie over de broeikasgasefficiëntie van installaties die overeenkomstig artikel 11 van Richtlijn 2003/87/EG voor de jaren 2016 en 2017 is gerapporteerd. Aangezien benchmarks op subinstallatieniveau worden vastgesteld, is het passend voor kleine subinstallaties een drempel in te voeren waaronder de conditionaliteit niet van toepassing is, mits de subinstallatie niet goed is voor meer dan 20 % van de totale voorlopige kosteloze toewijzing van de installatie.

---

¹⁴ Uitvoeringsverordening (EU) 2021/447 van de Commissie van 12 maart 2021 tot vaststelling van herziene benchmarkwaarden voor de kosteloze toewijzing van emissierechten voor de periode 2021 tot en met 2025 overeenkomstig artikel 10 bis, lid 2, van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 87 van 15.3.2021, blz. 29).

- (23) Om de vermindering van broeikasgasemissies afkomstig van stadsverwarming te stimuleren en te versnellen, worden in artikel 10 ter, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG nadere regels vastgesteld voor de conditionaliteit inzake klimaatneutraliteitsplannen in het geval van stadsverwarmingsinstallaties. Als gevolg daarvan kunnen de ETS-installaties die warmte leveren aan stadsverwarmingssystemen een aanvraag indienen voor aanvullende kosteloze toewijzing in de periode van 2026 tot en met 2030. Om exploitanten van stadsverwarming-subinstallaties die aanvullende kosteloze toewijzing aanvragen, zekerheid te bieden over de verdere voorwaarden met betrekking tot de verwezenlijking van een aanzienlijke broeikasgasemissiereductie vóór 2030, moet de waarde van de aanvullende kosteloze emissierechten worden vastgesteld voor de omvang van de te verrichten investering. Om consistent te zijn, moet de koolstofprijs die bij de bepaling van de monetaire waarde van die emissierechten wordt gebruikt, worden gebruikt op gelijksoortige wijze als in artikel 10 quater, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG. Om duidelijkheid te verschaffen over het niveau en het soort investeringen dat van de exploitanten wordt verlangd en om een gelijke behandeling van alle betrokken installaties te waarborgen, moet een aanzienlijke vermindering van broeikasgasemissies worden vastgesteld aan de hand van een lineair traject van de gemiddelde lineaire verminderingfactor gedurende de periode tussen het midden van de referentieperiode 2019-2023, namelijk 2021, en 2030, overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 2003/87/EG. Deze methode leidt tot hetzelfde reductievereiste voor alle betrokken exploitanten van stadsverwarming en vereist niet dat installatiespecifieke reductiepercentages worden vastgesteld.
- (24) Om de stimulansen van dubbele conditionaliteit te waarborgen en onredelijke gevolgen te vermijden, mogen de conditionaliteit bij kosteloze toewijzing bij de uitvoering van maatregelen ter verbetering van de energie-efficiëntie en de conditionaliteit bij kosteloze toewijzing in het kader van plannen voor klimaatneutraliteit niet cumulatief zijn. Dit betekent dat de vermindering van de kosteloze toewijzing met 20 % van toepassing moet zijn indien niet aan één of beide voorwaarden uit hoofde van artikel 10 bis, lid 1, derde en vijfde alinea, van Richtlijn 2003/87/EG wordt voldaan.
- (25) Overeenkomstig artikel 10 ter, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG zijn in Uitvoeringsverordening (EU) 2023/2441 van de Commissie de minimale inhoud en de vorm van de plannen voor klimaatneutraliteit vastgesteld. Het is ook passend de klimaatneutraliteitsplannen op gezette tijden te evalueren om de mogelijkheid te bieden tussentijdse streefdoelen en mijlpalen te herzien en te vervangen, rekening houdend met nieuwe technologieën en reeds bereikte of niet bereikte emissiereducties, zoals gedefinieerd voor elke verificatieperiode in 2025 en vervolgens om de vijf jaar, zolang zij geschikt blijven voor de doelstelling inzake klimaatneutraliteit als omschreven in artikel 2 van Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad¹⁵.
- (26) Om redenen van transparantie moeten de plannen voor klimaatneutraliteit door de bevoegde autoriteiten worden gepubliceerd. De publicatie van de klimaatneutraliteitsplannen zorgt voor een groter bewustzijn van en een beter inzicht in de vermindering van broeikasgassen in de installatie. Om commercieel gevoelige

---

¹⁵ Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2021 tot vaststelling van een kader voor de verwezenlijking van klimaatneutraliteit, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 401/2009 en Verordening (EU) 2018/1999 (“Europese klimaatwet”) (PB L 243 van 9.7.2021, blz. 1).

informatie te beschermen, moeten exploitanten van installaties kunnen verzoeken om bepaalde commercieel gevoelige elementen uit de openbaar te maken versie van de plannen voor klimaatneutraliteit te laten schrappen. Dergelijke verzoeken moeten naar behoren worden gemotiveerd.

- (27) Om de uitvoering van de regels voor fusies en splitsingen van installaties te vergemakkelijken en rekening houdend met de specifieke kenmerken van de betrokken installaties met het oog op de regels voor kosteloze toewijzing, is het passend meer flexibiliteit te bieden om gerechtvaardigde gevallen van verschillende toewijzingsniveaus vóór en na de fusie of splitsing te dekken door het vereiste om na de fusie of splitsing hetzelfde toewijzingsniveau te hebben, te schrappen.
- (28) Om ongerechtvaardigde kosteloze toewijzing aan installaties die niet langer in bedrijf zijn, te voorkomen, mag geen kosteloze toewijzing worden toegekend voor het aandeel van het kalenderjaar na de dag van stopzetting van de activiteiten.
- (29) Om sterkere stimulansen te bieden voor het verminderen van broeikasgasemissies en het verbeteren van de energie-efficiëntie, en om te zorgen voor een gelijk speelveld tussen nieuwe en bestaande technologieën, is in Richtlijn 2003/87/EG voorzien in een evaluatie van de voor de hele Unie vastgestelde ex-antebenchmarks met het oog op een mogelijke wijziging van de definities en systeemgrenzen van bestaande productbenchmarks. De evaluatie heeft plaatsgevonden en er zijn een aantal benchmarks vastgesteld waarvoor wijzigingen van definities en systeemgrenzen moeten worden ingevoerd om dergelijke aanvullende stimulansen of technische verduidelijkingen te bieden.
- (30) Naar aanleiding van de evaluatie is het, om koolstofarme technologieën voor de productie van geagglomererde ijzerertsproducten als grondstof voor de productie van primair staal te stimuleren en rekening te houden met de behoeften van groene staaltechnologieën, passend de benchmark voor gesinterd erts open te stellen voor alternatieve producten. Om deze stimulansen zo groot mogelijk te maken, moeten het label van de benchmark en de definities van de betrokken producten en van de systeemgrenzen technologie-neutraal worden gehouden.
- (31) Naar aanleiding van de evaluatie moet, om koolstofarme en koolstofvrije technologieën voor de productie van primair staal te stimuleren en een gelijk speelveld te creëren voor de bestaande hoogovenroute op basis van steenkool en de technologie voor directe reductie, de benchmark voor vloeibaar ruwijzer worden gewijzigd wat betreft toevoegingen aan de definities van de onder de richtlijn vallende producten en de systeemgrenzen.
- (32) Na de evaluatie is het, om koolstofarme technologieën voor de productie van alternatieve hydraulische bindmiddelen ter vervanging van witte en grijze cementklinker te stimuleren, passend de benchmarks voor grijze cementklinker en witte cementklinker open te stellen voor alternatieve producten. Om onterechte toewijzingen te voorkomen, mogen producten die onder andere productbenchmarks vallen en bijproducten of afval afkomstig van andere processen niet in aanmerking worden genomen.
- (33) Na de evaluatie moet met het oog op een geharmoniseerde uitvoering van de regels voor kosteloze toewijzing wat betreft de behandeling van emissies van kooldioxide-reactoren voor de benchmark voor natriumcarbonaat worden verduidelijkt dat die processen binnen de systeemgrens van die productbenchmark vallen.

- (34) Naar aanleiding van de evaluatie moet, om dubbeltelling in termen van kosteloze toewijzing aan de productie van staal uit sponsijzer te voorkomen en om ervoor te zorgen dat de productbenchmarks voor vloeibaar ruwijzer, ongelegeerd staal uit vlamboogovens en hooggelegeerd staal uit vlamboogovens elkaar niet overlappen, staal geproduceerd van sponsijzer worden uitgesloten van de definitie van de benchmarks voor ongelegeerd staal en hooggelegeerd staal uit vlamboogovens.
- (35) Naar aanleiding van de evaluatie, om koolstofarme en koolstofvrije technologieën voor de productie van waterstof te stimuleren en een gelijk speelveld te creëren voor bestaande en nieuwe technologieën zoals water elektrolyse, is bij Richtlijn (EU) 2023/959 de beschrijving van de activiteit voor de productie van waterstof uitgebreid tot de productie van groene waterstof en is de productiedrempel verlaagd. De waterstofbenchmark moet dienovereenkomstig worden gewijzigd. Elektrolyseprocessen waarbij waterstof een bijproduct is, mogen echter niet in aanmerking komen voor kosteloze toewijzing in het kader van de waterstof- of ammoniakbenchmark, aangezien deze technologieën niet nieuw zijn en een ander hoofddoel dienen dan de productie van waterstof. Om de regels voor kosteloze toewijzing verder te verduidelijken, is het passend om waterstof die wordt gebruikt voor de productie van ammoniak uitdrukkelijk uit te sluiten van de waterstofproductbenchmark.
- (36) Naar aanleiding van de evaluatie moeten de verwijzingen naar conservatieve schattingen voor het gehalte aan vrij calciumoxide en magnesiumoxide worden geschrapt om de uitvoering van de regels voor kosteloze toewijzing voor de productie van kalk en dolime (gebrand dolomiet) verder te harmoniseren en de consistentie met de jaarlijkse emissierapportage te waarborgen.
- (37) Om de energie-intensiteit van de productie van mengsels van ethyleenoxide en ethyleenglycolen en van de samenstelling van gasmengsels van waterstof en koolmonoxide beter weer te geven, is het passend de berekening van de historische activiteitsniveaus voor de productbenchmarks voor ethyleenoxide/ethyleenglycol en waterstof aan te passen.
- (38) Om rekening te houden met de veranderingen in de toewijzingsregels, waaronder de herziening van productbenchmarks, de invoering van de conditionaliteit voor kosteloze toewijzing en de geleidelijke afschaffing van kosteloze toewijzing als gevolg van het CBAM, moet het toepassingsgebied voor gegevensverzameling in het kader van aanvragen voor kosteloze toewijzing dienovereenkomstig worden aangepast. Soortgelijke wijzigingen zijn nodig voor de minimale inhoud van de monitoringmethodiekplannen.
- (39) Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (40) De in deze verordening vastgestelde wijzigingen moeten van toepassing zijn op toewijzingen voor de periode vanaf 1 januari 2024. Om onnodige administratieve lasten te verminderen en de voorspelbaarheid van de niveaus van kosteloze toewijzingen te waarborgen, moeten voor nieuwkomers van wie de aanvragen voor kosteloze toewijzing uiterlijk op 31 december 2023 bij de Commissie zijn ingediend en voor gevestigde installaties, bepalingen betreffende de definities van benchmarks, afvalverbrandingsinstallaties, CBAM, kleine subinstallaties, uitwisselbaarheid van brandstof en elektriciteit, terugwinning van warmte uit brandstofbenchmark-subinstallaties en procesemissies-subinstallaties, historisch activiteitsniveau voor gevestigde installaties, toewijzing op installatieniveau voor gevestigde installaties,

toewijzing voor procesemissies die niet onder productbenchmarks vallen, de afschaffing van het begrip elektriciteitsopwekkers en toewijzingen met betrekking tot stoomkraken en vinylchloride-monomeer van toepassing zijn op toewijzingen voor de periode vanaf 1 januari 2026. De wijzigingen moeten de kosteloze toewijzing voor de periode tot en met 31 december 2025 onverlet laten. Om een gelijke behandeling en een gelijk speelveld voor nieuwkomers met verschillende datums van aanvraag voor toewijzingen te waarborgen, moeten specifieke toepassingsregels worden ingevoerd. Voor nieuwkomers wier aanvragen voor kosteloze toewijzing op of na 1 januari 2024 worden ingediend, moeten de wijzigingen van deze verordening van toepassing zijn op toewijzingen voor de periode vanaf 1 januari 2024, terwijl voor toewijzingen voor de periode tot en met 31 december 2023 de verordening in de versie die op 31 december 2023 van toepassing is, geldend is.

- (41) Aangezien de kosteloze toewijzing wordt berekend op basis van volledige kalenderjaren en de meeste bij Richtlijn (EU) 2023/959 ingevoerde wijzigingen van Richtlijn 2003/87/EG van toepassing zijn met ingang van 1 januari 2024, moet deze verordening van toepassing zijn met ingang van 1 januari 2024.
- (42) Deze verordening moet met spoed in werking treden, aangezien exploitanten vanaf april, mei of juni 2024 aan de regels voor de rapportage van referentiegegevens moeten voldoen, zoals vereist op grond van artikel 4, lid 1, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:
  - a) punt 3 wordt vervangen door:

“3. “warmtebenchmark-subinstallatie”: de niet onder een productbenchmark-subinstallatie vallende inputs, outputs en daarmee samenhangende emissies met betrekking tot de productie, uit een onder het EU-ETS vallende installatie, anders dan installaties die uitsluitend voor de toepassing van de artikelen 14 en 15 van Richtlijn 2003/87/EG onder het EU-ETS vallen, of beide, van meetbare warmte of de invoer van meetbare warmte die: a) binnen de grenzen van de installatie wordt verbruikt voor de vervaardiging van producten, voor de productie van andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte mechanische energie of voor andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte verwarming of koeling, of b) wordt uitgevoerd naar een niet onder het EU-ETS vallende installatie of andere entiteit, anders dan stadsverwarming, met uitzondering van de uitvoer voor elektriciteitsopwekking;”;
  - b) punt 6 wordt vervangen door:

“6. “brandstofbenchmark-subinstallatie”: de niet onder een productbenchmark-subinstallatie vallende inputs, outputs en daarmee samenhangende emissies met betrekking tot de productie door brandstofverbranding of door elektriciteit, van niet-meetbare warmte, met als belangrijkste doel warmtegeneratie, die wordt verbruikt voor de vervaardiging van producten, voor de productie van andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte mechanische energie of voor

andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte verwarming of koeling, en met inbegrip van veiligheidsaffakkeling;”.

2) In artikel 4 wordt lid 2 als volgt gewijzigd:

a) het volgende punt wordt ingevoegd:

“b bis) in voorkomend geval, het plan voor klimaatneutraliteit overeenkomstig artikel 10 bis, lid 1, vijfde alinea, en artikel 10 ter, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG;”;

b) punt c) wordt vervangen door:

“c) een verificatieverslag dat is opgesteld overeenkomstig de krachtens artikel 15 van Richtlijn 2003/87/EG vastgestelde maatregelen met betrekking tot het verslag met referentiegegevens.”.

3) Artikel 6 wordt vervangen door:

“Artikel 6

De exploitant van een installatie die krachtens artikel 10 bis van Richtlijn 2003/87/EG een kosteloze toewijzing aanvraagt of ontvangt, monitort de in te dienen gegevens zoals vermeld in bijlage IV bij deze verordening, gebaseerd op een door de bevoegde autoriteit goed te keuren monitoringmethodiekplan.”.

4) Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende lid wordt ingevoegd:

“2 bis. Voor productbenchmark-subinstallaties maakt de exploitant, waar relevant, duidelijk zichtbaar, op basis van GN-codes, of het relevante proces al dan niet dient voor de productie van de in bijlage I bij Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad* vermelde goederen en levert hij ten genoegen van de bevoegde autoriteit het bewijs daarvoor.”;

---

* Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot instelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 52, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj?locale=nl>)

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Voor warmtebenchmark-, brandstofbenchmark- en procesemissies-subinstallaties maakt de exploitant, op basis van NACE- en Prodcom-codes, een duidelijk onderscheid tussen processen die wél en processen die niet in dienst staan van een bedrijfstak of deeltak die wordt geacht een CO₂-weglekrisico te lopen zoals bepaald overeenkomstig artikel 10 ter, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG. Daarnaast maakt de exploitant onderscheid tussen de hoeveelheid meetbare warmte die ten behoeve van stadsverwarming wordt uitgevoerd en meetbare warmte die niet in dienst staat van een bedrijfstak of deeltak die wordt geacht een CO₂-weglekrisico te lopen zoals bepaald overeenkomstig artikel 10 ter, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG.

Daarnaast maakt de exploitant een duidelijk onderscheid, op basis van GN-codes, en levert hij ten genoegen van de bevoegde autoriteit het bewijs dat het

relevante proces al dan niet dient voor de productie van de in bijlage I bij Verordening (EU) 2023/956 vermelde goederen.”;

c) lid 4 wordt als volgt gewijzigd:

i) de eerste alinea wordt vervangen door:

“Wanneer een in het EU-ETS opgenomen installatie meetbare warmte heeft geproduceerd en uitgevoerd naar een niet in het EU-ETS opgenomen installatie of andere entiteit, gaat de exploitant ervan uit dat het betrokken proces van de warmtebenchmark-subinstallatie voor deze warmte niet in dienst staat van een bedrijfstak of deeltak die wordt geacht een CO₂-weglekrisico te lopen zoals bepaald overeenkomstig artikel 10 ter, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG, tenzij de exploitant ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat de gebruiker van de meetbare warmte behoort tot een bedrijfstak of deeltak die wordt geacht een CO₂-weglekrisico te lopen zoals bepaald overeenkomstig artikel 10 ter, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG.”;

ii) de volgende derde alinea wordt toegevoegd:

“Wanneer een in het EU-ETS opgenomen installatie meetbare warmte heeft geproduceerd en naar een niet in het EU-ETS opgenomen installatie of andere entiteit heeft uitgevoerd, verstrekt de exploitant bovendien bewijsmateriaal over de hoeveelheid meetbare warmte die is gebruikt voor de productie van de in bijlage I bij Verordening (EU) 2023/956 vermelde goederen. Tenzij de exploitant dit bewijs ten genoegen van de bevoegde autoriteit levert, wordt die warmte geacht te zijn gebruikt voor de productie van in bijlage I bij die verordening vermelde goederen.”;

d) lid 5 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt d) wordt vervangen door:

“d) voor alle door subinstallaties geproduceerde, ingevoerde of uitgevoerde meetbare warmte wordt bijgehouden of de meetbare warmte is geproduceerd in een EU-ETS-installatie, is ingevoerd uit andere warmteproducerende processen, is ingevoerd uit niet onder het EU-ETS vallende entiteiten of is ingevoerd uit EU-ETS-installaties die uitsluitend voor de toepassing van de artikelen 14 en 15 van Richtlijn 2003/87/EG onder het EU-ETS vallen;”;

ii) punt f) wordt geschrapt;

iii) punt j) wordt vervangen door:

“j) ter voorkoming van dubbeltellingen worden door een productieproces voortgebrachte producten die voor hetzelfde productieproces worden gebruikt in mindering gebracht op de jaarlijkse activiteitsniveaus, overeenkomstig de in bijlage I opgenomen productdefinities;”;

iv) punt k) wordt geschrapt.

5) Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:
“1. Overeenkomstig artikel 11, lid 1, van Richtlijn 2003/87/EG wordt met gebruikmaking van een door de Commissie verstrekt elektronisch sjabloon bij de Commissie een lijst ingediend met alle installaties die onder het EU-ETS

vallen, met inbegrip van de installaties die uitsluitend voor de toepassing van de artikelen 14 en 15 van die richtlijn onder het EU-ETS vallen, kleine installaties die mogelijk van het EU-ETS zijn uitgesloten op basis van de artikelen 27 en 27 bis van die richtlijn, en installaties die op basis van artikel 24 van die richtlijn worden opgenomen in het EU-ETS.”;

b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt a) wordt vervangen door:

“a) een identificatie van de installatie en haar grenzen, met gebruikmaking van de identificatiecode van de installatie in het EU-register;”;

ii) de volgende punten worden ingevoegd:
“d bis) de beoordeling door de bevoegde autoriteit van de vermindering van de kosteloze toewijzing met 20 % overeenkomstig artikel 22 bis en artikel 22 ter, lid 1, indien van toepassing;
d ter) de vervulling van de voorwaarden met betrekking tot de aanvullende kosteloze toewijzing van 30 % overeenkomstig artikel 22 ter, lid 3, indien van toepassing;”;

iii) punt e) wordt vervangen door:

“e) voor elke subinstallatie, informatie over het al dan niet behoren tot een bedrijfstak of deeltak die wordt geacht een CO₂-weglekrisico te lopen zoals bepaald overeenkomstig artikel 10 ter, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG, met inbegrip van de Prodcom-codes van de vervaardigde producten, naargelang het geval;”;

iv) het volgende punt wordt ingevoegd:

“e bis) voor elke subinstallatie, informatie over de vraag of de geproduceerde goederen zijn opgenomen in bijlage I bij Verordening (EU) 2023/956, in voorkomend geval met gebruikmaking van de GN-codes van deze geproduceerde goederen;”;

c) lid 6 wordt vervangen door:

“6. Nadat de voorlopige jaarlijkse hoeveelheden kosteloze emissierechten voor de betreffende toewijzingsperiode zijn gemeld, bepaalt de Commissie de op basis van artikel 10 bis, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG vastgestelde factoren door het maken van een vergelijking tussen enerzijds de som van de voorlopige jaarlijkse hoeveelheden kosteloos aan installaties toegewezen emissierechten per jaar tijdens de desbetreffende toewijzingsperiode met toepassing van de in bijlage V bij deze verordening vastgestelde factoren en anderzijds de jaarlijkse hoeveelheid rechten die wordt berekend aan de hand van artikel 10 bis, leden 5 en 5 bis, van Richtlijn 2003/87/EG voor installaties, waarbij rekening wordt gehouden met het relevante aandeel van de jaarlijkse totale hoeveelheid voor de hele Unie als bepaald overeenkomstig artikel 10, lid 1, en artikel 10 bis, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG, en met de vrijstelling van de 10 % meest efficiënte subinstallaties als bepaald overeenkomstig artikel 16, lid 8, tweede alinea van deze verordening. Bij de bepaling worden de opnemingen krachtens artikel 24 van Richtlijn 2003/87/EG en uitsluitingen krachtens de artikelen 27 en 27 bis van die richtlijn in acht genomen, naargelang het geval.”;

d) lid 8 wordt vervangen door:

“8. Op verzoek stelt elke lidstaat de op basis van artikel 4, lid 2, ontvangen verslagen en plannen ter beschikking van de Commissie.”;

e) het volgende lid wordt toegevoegd:

“9. De lidstaten zorgen ervoor dat het teveel aan exploitanten toegewezen emissierechten naar behoren worden teruggegeven. Indien exploitanten het teveel aan emissierechten niet teruggeven, verzoekt de bevoegde autoriteit de nationale registeradministrateur de hoeveelheid te veel aan emissierechten in mindering te brengen op de hoeveelheid aan de exploitant toe te wijzen emissierechten. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van dergelijke verzoeken.”.

6) Artikel 15 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De lidstaten beoordelen de overeenkomstig artikel 4, lid 2, ingediende verslagen met referentiegegevens en verificatieverslagen om ervoor te zorgen dat zij in overeenstemming zijn met de eisen van deze verordening. Voor zover nodig zorgt de bevoegde autoriteit ervoor dat exploitanten eventuele afwijkingen of fouten die van invloed zijn op het bepalen van de historische activiteitsniveaus, corrigeren. De bevoegde autoriteit kan exploitanten verzoeken om, naast de overeenkomstig artikel 4, lid 2, ingediende informatie en documenten, meer gegevens te verstrekken.”;

b) de leden 3 tot en met 8 worden vervangen door:

“3. Onder productgerelateerd historisch activiteitsniveau wordt, voor elk product waarvoor een in bijlage I opgenomen productbenchmark is vastgesteld, verstaan de mediaan van de historische jaarproductie van dat product in de betrokken installatie tijdens de referentieperiode.

4. Onder warmtegerelateerd historisch activiteitsniveau wordt verstaan de mediaan, tijdens de referentieperiode, van de historische jaarinvoer uit een onder het EU-ETS vallende installatie, uit andere installaties dan die welke uitsluitend voor de toepassing van de artikelen 14 en 15 van Richtlijn 2003/87/EG onder het EU-ETS vallen, of de productie, of beide, van netto meetbare warmte die binnen de grenzen van de installatie verbruikt werd voor de vervaardiging van producten, voor de productie van andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte mechanische energie of voor andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte verwarming of koeling, of die werd uitgevoerd naar een niet onder het EU-ETS vallende installatie of andere entiteit, met uitzondering van de uitvoer voor elektriciteitsopwekking, uitgedrukt in terajoule per jaar.

Onder stadsverwarminggerelateerd historisch activiteitsniveau wordt verstaan de mediaan, tijdens de referentieperiode, van de historische jaarinvoer uit een onder het EU-ETS vallende installatie, uit andere installaties dan die welke uitsluitend voor de toepassing van de artikelen 14 en 15 van Richtlijn 2003/87/EG onder het EU-ETS vallen, of de productie, of beide, van meetbare warmte die wordt uitgevoerd ten behoeve van stadsverwarming, uitgedrukt in terajoule per jaar.

5. Onder brandstofgerelateerd historisch activiteitsniveau wordt verstaan de mediaan van het jaarlijkse historische energieverbruik dat primair wordt gebruikt voor de productie van niet-meetbare warmte die werd verbruikt voor de vervaardiging van producten, voor de productie van andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte

mechanische energie of voor andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte verwarming of koeling, en met inbegrip van veiligheidsaffakkeling, tijdens de referentieperiode, uitgedrukt in terajoule per jaar.

6. Voor de procesemissies die gepaard gaan met de vervaardiging van producten in de betrokken installatie tijdens de referentieperiode, wordt onder procesgerelateerd historisch activiteitsniveau verstaan de mediaan van de historische jaarlijkse procesemissies, uitgedrukt in ton kooldioxide-equivalent.

7. Voor de bepaling van de mediane waarden bedoeld in de leden 3 tot en met 6, worden enkel kalenderjaren tijdens welke de installatie ten minste één dag in werking was, in aanmerking genomen.

Indien een subinstallatie tijdens de desbetreffende referentieperiode minder dan twee kalenderjaren in bedrijf is geweest, is het historische activiteitsniveau gelijk aan het activiteitsniveau van het eerste kalenderjaar na het kalenderjaar waarin de aanvang van de normale werking van deze subinstallatie plaatsvindt.

Indien een subinstallatie tijdens de referentieperiode minder dan een kalenderjaar in bedrijf is geweest na aanvang van de normale werking, wordt het historische activiteitsniveau vastgesteld wanneer het verslag over het activiteitsniveau voor het eerste kalenderjaar na het kalenderjaar waarin de aanvang van de normale werking plaatsvond, is ingediend.

8. In afwijking van lid 3 bepalen de lidstaten het productgerelateerde historische activiteitsniveau voor producten waarop de in bijlage III opgenomen productbenchmarks van toepassing zijn, op basis van de mediaan van de historische jaarproductie in overeenstemming met de in die bijlage weergegeven formules.”.

7) Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Als de exploitant van een gevestigde installatie een geldige aanvraag voor kosteloze toewijzing heeft ingediend overeenkomstig artikel 4, berekent de betrokken lidstaat op basis van de overeenkomstig artikel 14 verzamelde gegevens voor ieder jaar het aantal emissierechten dat met ingang van 2021 kosteloos wordt toegewezen aan die installatie voor de eerste toewijzingsperiode en vervolgens om de vijf jaar.”;

b) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt d) wordt vervangen door:

“d) voor brandstofbenchmark-subinstallaties stemt het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen emissierechten voor een bepaald jaar overeen met de waarde van de brandstofbenchmark voor de desbetreffende vijfjarige periode, vastgesteld overeenkomstig artikel 10 bis, lid 2, van Richtlijn 2003/87/EG, vermenigvuldigd met het brandstofgerelateerde historische activiteitsniveau voor de verbruikte energie;”;

ii) punt e) wordt vervangen door:

“e) voor procesemissies-subinstallaties stemt het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen emissierechten voor een bepaald jaar overeen met het procesgerelateerde historische activiteitsniveau,

vermenigvuldigd met 0,97 voor de jaren tot en met 31 december 2027 en met 0,91 voor de jaren 2028 en daarna.”;

c) in lid 3 wordt de eerste alinea vervangen door:

“Voor de toepassing van artikel 10 ter, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG worden de in bijlage V bij deze verordening vastgestelde factoren toegepast op het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen emissierechten bepaald per subinstallatie krachtens lid 2 van dit artikel voor het betrokken jaar indien de processen in de desbetreffende subinstallatie in dienst staan van bedrijfstakken of deeltakken die niet worden geacht een CO₂-weglekrisico te lopen zoals bepaald overeenkomstig artikel 10 ter, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG.”;

d) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Indien de in lid 2 bedoelde processen in de subinstallaties in dienst staan van bedrijfstakken of deeltakken die worden geacht een CO₂-weglekrisico te lopen zoals bepaald overeenkomstig artikel 10 ter, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG, is de factor die moet worden toegepast gelijk aan 1.”;

e) het volgende lid wordt ingevoegd:

“4 bis. Indien de in lid 2 bedoelde processen in de subinstallaties dienen voor de productie van in bijlage I bij Verordening (EU) 2023/956 vermelde goederen, wordt het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen emissierechten dat krachtens lid 2 voor elke subinstallatie voor het betrokken jaar is vastgesteld, vermenigvuldigd met de desbetreffende CBAM-factor zoals vastgesteld in artikel 10 bis, lid 1 bis, tweede alinea, van Richtlijn 2003/87/EG.”;

f) lid 8 wordt vervangen door:

“De definitieve jaarlijkse hoeveelheid kosteloos toegewezen emissierechten voor elke gevestigde installatie is gelijk aan de voorlopige jaarlijkse hoeveelheid kosteloos toegewezen emissierechten voor elke installatie zoals bepaald overeenkomstig lid 6 van dit artikel, vermenigvuldigd met de factor als bepaald overeenkomstig artikel 14, lid 6, van deze verordening.

In afwijking van de eerste alinea bedraagt de definitieve jaarlijkse hoeveelheid kosteloos toegewezen emissierechten 100 % van de voorlopige jaarlijkse hoeveelheid kosteloos toegewezen emissierechten voor elke installatie waarvan de subinstallaties met broeikasgasemissieniveaus onder het gemiddelde van de 10 % meest efficiënte subinstallaties, voor de relevante benchmarks in de periode bedoeld in artikel 10 bis, lid 2, derde alinea, punt c), van Richtlijn 2003/87/EG meer dan 60 % van de voorlopige jaarlijkse hoeveelheid kosteloos toegewezen emissierechten voor deze installatie bestrijken.”.

8) In artikel 17 worden de punten a) tot en met f) vervangen door:

a) het productgerelateerd historisch activiteitsniveau is, voor elk product waarvoor in bijlage I bij deze verordening of overeenkomstig artikel 24 van Richtlijn 2003/87/EG een productbenchmark is vastgesteld, gelijk aan het activiteitsniveau van het eerste kalenderjaar na het kalenderjaar waarin de aanvang van de normale werking plaatsvond voor de vervaardiging van het product van de betreffende subinstallatie;

- b) het warmtegerelateerd historisch activiteitsniveau is gelijk aan het activiteitsniveau van het eerste kalenderjaar na het kalenderjaar waarin de aanvang van de normale werking plaatsvond voor de invoer uit een onder het EU-ETS vallende installatie, anders dan installaties die uitsluitend voor de toepassing van artikelen 14 en 15 van Richtlijn 2003/87/EG onder het EU-ETS vallen, de productie, of beide, van meetbare warmte die binnen de grenzen van de installatie werd verbruikt voor de vervaardiging van producten, voor de productie van andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte mechanische energie of voor andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte verwarming of koeling, of die werd uitgevoerd naar een niet onder het EU-ETS vallende installatie of andere entiteit, met uitzondering van de uitvoer voor elektriciteitsopwekking;
  - c) het aan stadsverwarming gerelateerd historisch activiteitsniveau is gelijk aan het activiteitsniveau van het eerste kalenderjaar na het kalenderjaar waarin de aanvang van de normale werking plaatsvindt voor de invoer uit een onder het EU-ETS vallende installatie, anders dan installaties die uitsluitend voor de toepassing van artikelen 14 en 15 van Richtlijn 2003/87/EG onder het EU-ETS vallen, de productie, of beide, van meetbare warmte die werd uitgevoerd ten behoeve van stadsverwarming;
  - d) het brandstofgerelateerd historisch activiteitsniveau is gelijk aan het activiteitsniveau van het eerste kalenderjaar na het kalenderjaar waarin de aanvang van de normale werking plaatsvindt voor het energieverbruik van de betrokken installatie die in eerste instantie wordt gebruikt voor de productie van niet-meetbare warmte die wordt verbruikt voor de vervaardiging van producten, voor de productie van andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte mechanische energie of voor andere dan voor elektriciteitsopwekking gebruikte verwarming of koeling, en met inbegrip van veiligheidsaffakkeling;
  - e) het procesemissiegerelateerde activiteitsniveau is gelijk aan het activiteitsniveau van het eerste kalenderjaar na het kalenderjaar waarin de aanvang van de normale werking plaatsvindt voor het genereren van procesemissies van de proceseenheid;
  - f) in afwijking van punt a) is het productgerelateerde historische activiteitsniveau voor producten waarop de in bijlage III bedoelde productbenchmarks van toepassing zijn, het activiteitsniveau van het eerste kalenderjaar na het kalenderjaar waarin de normale werking plaatsvindt voor de productie van dit product van de betrokken subinstallatie, bepaald aan de hand van de formules in die bijlage.”.
- 9) Artikel 18, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:
- a) in de eerste alinea wordt punt b) vervangen door:

“b) voor elke procesemissies-subinstallatie komt het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen emissierechten voor een bepaald jaar overeen met het procesgerelateerde historische activiteitsniveau vermenigvuldigd met 0,97 voor de jaren tot en met 31 december 2027 en met 0,91 voor de jaren 2028 en daarna.”;
  - b) de tweede alinea wordt vervangen door:

“Artikel 16, leden 3, 4, 4 bis, 5 en 7, is van overeenkomstige toepassing voor de berekening van het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos aan nieuwkomers toegewezen emissierechten.”.

10) De artikelen 19, 20 en 21 worden vervangen door:

“Artikel 19

Toewijzing met betrekking tot stoomkraken

Bij wijze van afwijking van artikel 16, lid 2, punt a), en artikel 18, lid 1, punt a), is het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen emissierechten voor een productbenchmark-subinstallatie met betrekking tot de productie van hoogwaardige chemicaliën (hierna “HVC” genoemd) gelijk aan de waarde van de productbenchmark voor stoomkraken voor de betreffende toewijzingsperiode vermenigvuldigd met het overeenkomstig bijlage III vastgestelde historische activiteitsniveau. Bij het resultaat van deze berekening wordt 1,78 ton kooldioxide per ton waterstof, vermenigvuldigd met de mediane historische productie van waterstof uit extra materiaalinput uitgedrukt in ton waterstof, 0,24 ton kooldioxide per ton ethyleen, vermenigvuldigd met de mediane historische productie van ethyleen uit extra materiaalinput uitgedrukt in ton ethyleen, en 0,16 ton kooldioxide per ton HVC, vermenigvuldigd met de mediane historische productie van andere hoogwaardige chemicaliën dan waterstof en ethyleen uit extra materiaalinput uitgedrukt in ton HVC’s, opgeteld.

Artikel 20

Toewijzing met betrekking tot monomeer vinylchloride

Bij wijze van afwijking van artikel 16, lid 2, punt a), en artikel 18, lid 1, punt a), is het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen emissierechten voor een subinstallatie met betrekking tot de productie van monomeer vinylchloride (hierna “VCM” genoemd) gelijk aan de waarde van de VCM-benchmark voor de betreffende toewijzingsperiode vermenigvuldigd met het historische activiteitsniveau voor de VCM-productie, uitgedrukt in ton, en vermenigvuldigd met het quotiënt van de directe emissies voor de productie van VCM met inbegrip van emissies van netto ingevoerde warmte, berekend op basis van de historische netto ingevoerde warmte uitgedrukt in terajoule, vermenigvuldigd met de waarde van de warmtebenchmark voor de betreffende toewijzingsperiode, tijdens de referentieperiode bedoeld in artikel 15, lid 2, of, indien van toepassing, van het eerste kalenderjaar na het kalenderjaar waarin de aanvang van de normale werking plaatsvindt zoals bedoeld in artikel 17, punt a), en uitgedrukt in ton kooldioxide-equivalent, en de som van die directe emissies en de waterstofgerelateerde emissies voor de productie van VCM tijdens de referentieperiode bedoeld in artikel 15, lid 2, of, indien van toepassing, van het eerste kalenderjaar na het kalenderjaar waarin de aanvang van de normale werking plaatsvindt zoals bedoeld in artikel 17, punt a), uitgedrukt in ton kooldioxide-equivalent, berekend op basis van het historische verbruik van warmte afkomstig van de verbranding van waterstof uitgedrukt in terajoule, vermenigvuldigd met de waarde van de warmtebenchmark voor de betreffende toewijzingsperiode.

Artikel 21

Warmtestromen tussen installaties

Als een productbenchmark-subinstallatie meetbare warmte omvat die wordt ingevoerd uit een niet in het EU-ETS opgenomen installatie of andere entiteit, of uit een installatie of entiteit die uitsluitend met het oog op de toepassing van de artikelen 14 en 15 van Richtlijn 2003/87/EG in het EU-ETS is opgenomen, wordt het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen

emissierechten voor de betrokken productbenchmark-subinstallatie zoals bepaald overeenkomstig artikel 16, lid 2, punt a), of artikel 18, lid 1, punt a), verminderd met de historische hoeveelheid warmte in het betrokken jaar ingevoerd uit niet in het EU-ETS opgenomen installaties of andere entiteiten, of uit een installatie of entiteit die uitsluitend met het oog op de toepassing van de artikelen 14 en 15 van die richtlijn in het EU-ETS is opgenomen, vermenigvuldigd met de waarde van de warmtebenchmark voor meetbare warmte voor de betreffende toewijzingsperiode.”.

11) Artikel 22 wordt geschrapt.

12) De volgende artikelen worden ingevoegd:

“Artikel 22 bis

Conditionaliteit bij kosteloze toewijzing voor de uitvoering van maatregelen ter verbetering van de energie-efficiëntie

1. De definitieve jaarlijkse hoeveelheid emissierechten, vastgesteld overeenkomstig artikel 16, lid 8, van deze verordening, die aan de in artikel 10 bis, lid 1, derde alinea, van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde installatie kosteloos wordt toegewezen, wordt overeenkomstig artikel 10 bis, lid 1, van die richtlijn met 20 % verminderd indien de exploitant niet ten genoegen van de bevoegde autoriteit kan aantonen dat alle aanbevelingen uit hoofde van artikel 8 van Richtlijn 2012/27/EU* zijn uitgevoerd.

In afwijking van de eerste alinea wordt een dergelijke verlaging niet toegepast indien de exploitant ten genoegen van de bevoegde autoriteit kan aantonen dat een van de volgende voorwaarden van toepassing is:

- a) de terugverdientijd voor de bijbehorende investeringen voor een aanbeveling bedraagt meer dan drie jaar;
- b) de kosten van de investering voor de uitvoering van een aanbeveling liggen boven een van de volgende drempels:
  - i) 5 % van de jaaromzet van de installatie of 25 % van de winst van de installatie, berekend op basis van de overeenkomstige jaargemiddelden over de drie kalenderjaren voorafgaand aan de datum waarop de aanvraag voor kosteloze toewijzing overeenkomstig artikel 4 wordt ingediend;
  - ii) 50 % van het gemiddelde jaarlijkse economische equivalent van de hoeveelheid verminderd overeenkomstig de eerste alinea van de definitieve jaarlijkse hoeveelheid kosteloos toegewezen emissierechten overeenkomstig artikel 16, lid 8, berekend op basis van de gemiddelde prijs van emissierechten op het gemeenschappelijke veilingplatform in het betrokken kalenderjaar voorafgaand aan de in artikel 4, lid 2, bedoelde aanvraag;
- c) tijdens of na de relevante referentieperiode zijn andere maatregelen uitgevoerd die resulteren in broeikasgasemissiereducties in de installatie die gelijkwaardig zijn aan de aanbevelingen in het energie-auditverslag of het gecertificeerde energiebeheersysteem overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn (EU) 2012/27/EU;
- d) de aanbevelingen zouden niet leiden tot energiebesparingen binnen de systeemgrenzen van het industriële proces dat in de installatie wordt uitgevoerd;
- e) de installatiespecifieke bedrijfsomstandigheden, met inbegrip van geplande of niet-geplande onderhoudsperioden, op basis waarvan de in punt a) bedoelde terugverdientijd is vastgesteld, hebben zich nog niet voorgedaan;

f) de aanbevelingen van het auditverslag of van het gecertificeerde energiebeheersysteem zijn niet gedaan tijdens de eerste vier jaar van de relevante referentieperiode.

2. De exploitant dient een procedure vast te stellen, uit te voeren, te documenteren en bij te houden voor de uitvoering van de aanbevelingen en, indien van toepassing, het aantonen van de toepassing van de in lid 1 bedoelde voorwaarden.

3. De verificateur controleert in het kader van de verificatie van het in artikel 4, lid 2, bedoelde verslag met referentiegegevens of de in lid 1, eerste alinea, bedoelde aanbevelingen worden uitgevoerd en of, in voorkomend geval, aan de voorwaarden van lid 1, tweede alinea, is voldaan.

In voorkomend geval controleert de verificateur, als onderdeel van de verificatie van de jaarlijkse rapportage over het activiteitsniveau overeenkomstig artikel 7 van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067**, of de in lid 1, eerste alinea, bedoelde aanbevelingen worden uitgevoerd en of, in voorkomend geval, aan de voorwaarden van lid 1, tweede alinea, is voldaan.

4. De bevoegde autoriteit beschouwt de in lid 1, eerste alinea, bedoelde aanbevelingen alleen als uitgevoerd indien aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de exploitant toont aan dat de uitvoering van die aanbevelingen is voltooid;
- b) de verificateur heeft de in punt a) bedoelde voltooiing bevestigd overeenkomstig lid 3.

Artikel 22 ter

Conditionaliteit bij kosteloze toewijzing aan plannen voor klimaatneutraliteit

1. Voor de toepassing van artikel 10 bis, lid 1, vijfde alinea, van Richtlijn 2003/87/EG wordt het overeenkomstig artikel 16, lid 8, van deze verordening vastgestelde definitieve jaarlijkse aantal kosteloos toegewezen emissierechten met 20 % verlaagd voor een installatie met productbenchmark-subinstallaties waar de broeikasgasemissieniveaus van ten minste één van die productbenchmark-subinstallaties hoger waren dan het tachtigste percentiel van de emissieniveaus voor de relevante productbenchmarks in de jaren 2016 en 2017.

In afwijking van de eerste alinea wordt een dergelijke verlaging niet toegepast indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de exploitant van een installatie als bedoeld in de eerste alinea heeft uiterlijk op 30 mei 2024 of, in voorkomend geval, overeenkomstig artikel 4 van deze verordening bij de bevoegde autoriteit een plan voor klimaatneutraliteit ingediend voor zijn activiteiten die onder Richtlijn 2003/87/EG vallen, als onderdeel van de aanvraag voor kosteloze toewijzing;
- b) het bereiken van de streefdoelen en mijlpalen als bedoeld in artikel 10 ter, lid 4, derde alinea, punt b), van Richtlijn 2003/87/EG is bevestigd door de overeenkomstig artikel 10 ter, lid 4, vierde alinea, van die richtlijn verrichte verificatie;
- c) de bevoegde autoriteit heeft de inhoud en de vorm van het plan voor klimaatneutraliteit overeenkomstig lid 4 gecontroleerd en beschouwt deze als voldoende.

2. Lid 1, eerste alinea, is niet van toepassing indien de relevante productbenchmark-subinstallatie niet meer dan 20 % levert van de som van de voorlopige jaarlijkse aantallen

kosteloos toegewezen emissierechten van alle subinstallaties voor de periode van 2021 tot en met 2025, berekend overeenkomstig artikel 16, leden 2 tot en met 5.

3. Voor de toepassing van artikel 10 ter, lid 4, tweede, derde en vierde alinea, van Richtlijn 2003/87/EG wordt het voorlopige jaarlijkse aantal kosteloos aan een stadsverwarming-subinstallatie toegewezen emissierechten, dat wordt berekend overeenkomstig artikel 16, leden 2 en 3, van deze verordening, verhoogd met 30 % van het overeenkomstig artikel 16, lid 2, berekende aantal, indien de exploitant van een stadsverwarming-subinstallatie een aanvraag heeft ingediend overeenkomstig artikel 4 van deze verordening en indien, met betrekking tot de periode tot eind 2025 of de periode van 2026 tot en met 2030, aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de installatie of het stadsverwarmingsbedrijf is gevestigd in een lidstaat die voldoet aan de criteria van artikel 10 ter, lid 4, tweede alinea, van Richtlijn 2003/87/EG en als bedoeld in bijlage VIII;
- b) de installatie of het stadsverwarmingsbedrijf heeft een volume geïnvesteerd dat ten minste gelijk is aan de economische waarde van het extra aantal kosteloze emissierechten voor de periode van 2026 tot en met 2030, in overeenstemming met de tussentijdse streefdoelen en mijlpalen die zijn vastgesteld in het plan voor klimaatneutraliteit om uiterlijk op 31 december 2025 en vervolgens uiterlijk op 31 december van elk vijfde jaar daarna de vooruitgang te meten die is geboekt richting het bereiken van klimaatneutraliteit;
- c) de in punt b) bedoelde investering leidt tot aanzienlijke emissiereducties vóór 2030;
- d) de installatie of het stadsverwarmingsbedrijf dient uiterlijk op 30 mei 2024 een plan voor klimaatneutraliteit in overeenkomstig artikel 4, lid 1, of, in voorkomend geval, voor zijn activiteiten die onder Richtlijn 2003/87/EG vallen;
- e) het bereiken van de streefdoelen en mijlpalen als bedoeld in artikel 10 ter, lid 4, derde alinea, punt b), van Richtlijn 2003/87/EG is bevestigd door de overeenkomstig artikel 10 ter, lid 4, vierde alinea, van die richtlijn verrichte verificatie;
- f) de bevoegde autoriteit heeft de inhoud en de vorm van het plan voor klimaatneutraliteit overeenkomstig lid 4 gecontroleerd en beschouwt deze als voldoende.

Voor de toepassing van punt b) wordt de economische waarde van de extra 30 % emissierechten bepaald door het extra aantal kosteloze emissierechten over de periode van 2026 tot en met 2030 te vermenigvuldigen met de gemiddelde prijs van emissierechten op het gemeenschappelijke veilingplatform in het kalenderjaar voorafgaand aan de in artikel 4, lid 2, bedoelde aanvraag, en vermenigvuldigd met de overeenkomstig artikel 14, lid 6, bepaalde factor, zoals van toepassing op de installatie.

Voor de toepassing van punt c) zijn emissiereducties significant wanneer de specifieke emissies, uitgedrukt in ton CO₂ per terajoule geleverde stadsverwarming, van de installatie of het stadsverwarmingsbedrijf gedurende de desbetreffende referentieperiode lager zijn dan de gemiddelde specifieke emissies met een emissiereductiepercentage dat gelijk is aan de toepassing van de in artikel 9 van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde lineaire verminderingfactoren, te rekenen vanaf het midden van de relevante referentieperiode.

4. De bevoegde autoriteit controleert uiterlijk op 30 september 2024 of de inhoud en de vorm van de in de leden 1 en 3 van dit artikel bedoelde plannen voor klimaatneutraliteit voldoen aan Uitvoeringsverordening (EU) 2023/2441.

Artikel 22 quater

Niet-cumulatief karakter van de vermindering met 20 % in de artikelen 22 bis en 22 ter

De in de artikelen 22 bis en 22 ter bedoelde vermindering met 20 % wordt in de desbetreffende toewijzingsperiode slechts eenmaal op een installatie toegepast.

Artikel 22 quinquies

Actualisering van het plan voor klimaatneutraliteit

1. De exploitanten evalueren, overeenkomstig de in het in artikel 22 ter bedoelde plan voor klimaatneutraliteit gespecificeerde perioden en telkens wanneer dat nodig is, de doeltreffendheid van het plan voor klimaatneutraliteit met betrekking tot de vermindering van broeikasgasemissies en voeren waar nodig corrigerende maatregelen uit om ervoor te zorgen dat de mijlpalen en streefdoelen worden gehaald. Elke actualisering heeft alleen gevolgen voor toekomstige mijlpalen en streefdoelen.

2. Wanneer het plan voor klimaatneutraliteit wordt geactualiseerd met betrekking tot mijlpalen en streefdoelen, dient de exploitant het bijgewerkte plan onverwijld in bij de bevoegde autoriteit.

Artikel 22 sexies

Publicatie van het plan voor klimaatneutraliteit

1. De bevoegde autoriteiten publiceren het overeenkomstig artikel 22 ter ingediende plan voor klimaatneutraliteit.

2. Indien een exploitant van oordeel is dat het plan voor klimaatneutraliteit commercieel gevoelige elementen bevat die, indien openbaar gemaakt, zijn commerciële belangen zouden schaden, kan hij de bevoegde autoriteit verzoeken die elementen niet te publiceren. Indien het verzoek gerechtvaardigd is, publiceert de bevoegde autoriteit het plan voor klimaatneutraliteit zonder die elementen.”.

---

* Richtlijn 2012/27/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende energie-efficiëntie, tot wijziging van Richtlijnen 2009/125/EG en 2010/30/EU en houdende intrekking van de Richtlijnen 2004/8/EG en 2006/32/EG (PB L 315 van 14.11.2012, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/27/2023-05-04>).

** Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie van 19 december 2018 inzake de verificatie van gegevens en de accreditatie van verificateurs krachtens Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 334 van 31.12.2018, blz. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2067/2021-01-01).

13) In artikel 23 wordt lid 4 vervangen door:

“4. De Commissie stelt op basis van de ontvangen kennisgeving een besluit vast, brengt de betrokken bevoegde autoriteit op de hoogte en neemt zo nodig de veranderingen op in het krachtens artikel 19 van Richtlijn 2003/87/EG ingestelde EU-register en het in artikel 20 van die richtlijn bedoelde transactielogboek.”.

14) Artikel 25, lid 4, wordt geschrapt.

15) Artikel 26 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt punt a) vervangen door:

- “a) de relevante vergunning voor broeikasgasemissies is verlopen of ingetrokken, onder meer als de activiteiten van de installatie niet langer aan de in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG vermelde drempelwaarden voldoen;”;
- b) lid 2 wordt vervangen door:
“2. Als de activiteiten van een installatie zijn stopgezet, verleent de betrokken lidstaat aan deze installatie geen emissierechten voor het resterende deel van het kalenderjaar volgend op de dag waarop de activiteiten zijn stopgezet. Dergelijke aanpassingen worden pro rata verricht.”.
- 16) Bijlage I wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage I bij deze verordening.
- 17) Bijlage III wordt vervangen door de tekst in bijlage II bij deze verordening.
- 18) Bijlage IV wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage III bij deze verordening.
- 19) Bijlage VI wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage IV bij deze verordening.
- 20) Bijlage VII wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage V bij deze verordening.
- 21) De tekst in bijlage VI bij deze verordening wordt toegevoegd als bijlage VIII.

Artikel 2

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*. De verordening is van toepassing op toewijzingen voor de periode vanaf 1 januari 2024.

Artikel 1, punten 1, 4, a), 4, b), 4, c), ii), 4, d), i), 4, d), ii) en 4, d), iv), 6, 7, 10, 11, 16 en 17 zijn echter van toepassing op toewijzingen voor de periode vanaf 1 januari 2026 voor nieuwkomers van wie de aanvragen uiterlijk op 31 december 2023 zijn ingediend en voor gevestigde installaties.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 30.1.2024

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN